

KLUCZE DO RÓDZINNEJ JEDNOŚCI

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Rdz 33,12-14; Rt 1,16-18; J 17,21-26; Ga 3,28; Ef 2,11-22; 5,21-6,9.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś” (J 17,21).

Życie rodzinne przypada na różne okresy w życiu różnych osób. Dla matki i ojca pojawienie się dzieci w rodzinie oznacza wielką zmianę, która wpłynie na resztę ich małżeńskiego życia. Dla dzieci oczywiście przyjście na świat jest także wielką zmianą. Dzieci, przeszedłszy przez różne etapy życia, opuszczają dom rodzinny, założą nowe rodziny i będą miały swoje dzieci.

Zarówno rodzice, jak i dzieci, zmagają się w rodzinie z tym samym problemem — grzeszną naturą, która czyni zachowanie jedności w rodzinie wielkim wyzwaniem, najłagodniej mówiąc.

W Jezusie na krzyżu cała ludzkość została pojednana z Bogiem i ze sobą nawzajem (zob. Ef 2,13-16; Kol 1,21-23), ale na praktycznym codziennym poziomie musimy przyjąć osobiście łaskę Chrystusa, która jedynie może zapewnić rodzinną jedność tym, którzy szukają jej przez wiarę. Ta rzecz musi być codziennym doświadczeniem w naszym życiu. Na szczęście dzięki łasce Chrystusa to doświadczenie jest w naszym zasięgu!

Jakiej ilustracji używa Paweł, by przedstawić nową jedność istniejącą między ludźmi w Chrystusie? W jaki sposób Chrystus uczynił z dwojga jedność? Zob. Ef 2,11-22, a także Ga 3,28.

Krzyż Chrystusa usuwa bariery dzielące ludzi. Mury oddzielały czcicieli Boga w jerozolimskiej świątyni — mężczyzn od kobiet, Żydów od nie-Żydów. Opisując jedność Żydów i nie-Żydów w Chrystusie, Paweł użył słownictwa, które tak samo odnosi się po podziałów istniejących między narodami, grupami ludzi, warstwami społecznymi i płciami. „Aby czyniąc pokój, stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka” (Ef 2,15) — oto dobra nowina, która pomaga małżeństwom doświadczyć w pełni jedności w małżeństwie określonej jako *jedno ciało*. Także przez wiarę w Chrystusa od dawna podzielone rodziny mogą doświadczyć pojednania.

Cytowanie wersetów biblijnych o jedności w Chrystusie to jedno, ale doświadczenie tego, co opisują, to coś zupełnie innego. Jakich praktycznych zmian dokonuje Chrystus w nas, by uzdolnić nas do doświadczenia jedności i wspólnoty, jakie zostały nam obiecane? Zob. np. Rz 6,4-7; 2 Kor 5,17; Ef 4,24-32.

„Narysujcie duże koło, a z jego obwodu linie biegnące w kierunku środka. Im bardziej te linie zbliżają się do tego punktu, tym bardziej zbliżają się do siebie. (...). Im bardziej zbliżamy się do Chrystusa, tym bliżej jesteśmy jedni drugim”¹.

„Między ojcem a synem, między mężem a żoną (...) stoi Chrystus, Pośrednik, niezależnie od tego, czy potrafią Go rozpoznać, czy nie. Nie ma już dla nas innej drogi do drugiego człowieka jak przez Chrystusa, przez Jego słowo i nasze naśladowanie”².

Jak blisko środka tego kręgu znajdują się twoja rodzina i twój zбір? Co musi nastąpić, by więzi między ludźmi były takie, jak powinny być?

---

¹ Ellen G. White, *Chrześcijański dom*, Warszawa 1984, wyd. II, s. 109-110.

² Dietrich Bonhoeffer, *Naśladowanie*, Poznań 1997, s. 57 (przyp. red.).

„Was zaś niech Pan napełni obficie miłością do siebie nawzajem i do wszystkich, miłością, jaką i my dla was żywimy” (1 Tes 3,12).

Jezus modlił się do Ojca, by Jego wyznawcy „byli jedno, jak my jedno jesteśmy” (J 17,22). Podsumuj, co Jezus miał na myśli, wypowiadając te słowa. Zwróć uwagę zwłaszcza na rolę miłości niezbędnej do osiągnięcia jedności.

.....

.....

.....

W tej modlitwie Jezus miał na myśli jedność swoich wyznawców. Doświadczenie miłości typu *agape* jest niezbędne dla tej jedności. *Agape* to biblijne słowo oznaczające miłość Boga. Użyte zostało ono w tej modlitwie Jezusa i wielu innych miejscach *Nowego Testamentu*. Taka miłość jest częścią natury Boga (zob. 1 J 4,8) i charakterystyczną cechą wyznawców Jezusa (zob. J 13,35). Miłość Boża nie jest naturalna dla grzesznego ludzkiego serca. Stała się ona udziałem człowieka, gdy Jezus mieszka w nim przez Ducha Świętego (zob. Rz 5,5; 8,9.11).

— „Takie jest przykazanie moje, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiowałem” (J 15,12).

Apostoł Jan, który zapisał te słowa, nie był niegdyś miłym człowiekiem, ale żądnym władzy, krytykanckim i porywczym (zob. Mk 3,17; Łk 9,54-55)¹. W późniejszym okresie swojego życia pamiętał, jak Jezus miłował go pomimo tych wad. Miłość Jezusa stopniowo zmieniała Jana, uzdalniając go do pokochania innych na płaszczyźnie chrześcijańskiej jedności. Po latach apostoł napisał: „Miłujmy więc, gdyż On nas przedtem umiował” (1 J 4,19). „Jeżeli Bóg nas tak umiował, i myśmy powinni nawzajem się miłować” (1 J 4,11).

Przeczytaj 1 Kor 13,4-8. Spróbuj zastąpić słowo *miłość* swoim imieniem. Czy pasuje ono dobrze do tych słów? Poproś Jezusa, by przez Ducha Świętego wpisał w ciebie te cechy miłości. Do jakich zmian może cię poprowadzić Duch Święty, abyś osiągnął ten chrześcijański ideał?

.....

.....

¹ Zob. Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2018, wyd. XVI, s. 216.

„Gdyby odrzucić pychę i egoizm, w pięć minut znikłaby większość trudności”¹.

Nasza ludzka natura została skażona przez grzech. Chyba najlepszym dowodem tego skażenia jest przekleństwo w postaci samolubstwa. Wydaje się, że rodzimy się jako egoiści. Widzimy egoizm już u małych dzieci, których zasadniczą i naturalną cechą są pragnienia związane z realizacją ich potrzeb:

— Ja! Daj mi to! Moje!

Gdy dorastamy, ta cecha przejawia się na rozmaite nieprzyjemne sposoby, zwłaszcza w rodzinie.

Oczywiście, Jezus przyszedł, by to zmienić (zob. Ef 4,24). Jego Słowo obiecuje nam, że dzięki Niemu nie musimy być zdominowani przez tę niszczącą cechę charakteru. Jego całe życie jest doskonałym przykładem, co znaczy życie bez egoizmu. W takim stopniu, w jakim naśladujemy Jego sposób życia (zob. 1 J 2,6), pokonujemy skłonność do życia wyłącznie dla samych siebie.

Przeczytaj podane fragmenty *Nowego Testamentu*. Co mówią one o niesamolubnym życiu?

Flp 2,3-5 .....

.....

1 J 3,16-18 .....

.....

Zgodnie z tym, co napisała Ellen G. White w przytoczonym powyżej cytacie, jeśli pycha i egoizm zostaną odsunięte na bok, wielu problemów można będzie uniknąć natychmiast, zanim się pogłębią i doprowadzą do paskudnych sytuacji. Wszyscy członkowie rodziny, a zwłaszcza rodzice, muszą być oczyszczeni (zob. Prz 16,6) z tego grzechu u stóp krzyża (największego objawienia niesamolubności we wszechświecie), nawet jeśli to oznacza potrzebę ciągłego przychodzenia pod krzyż na kolanach w modlitwie i w wierze oraz we łzach i w pokorze.

Ile czasu spędzasz pod krzyżem Jezusa, walcząc z egoizmem pojawiającym się w tobie? Jak Mt 7,16 pomaga ci stwierdzić, czy spędzasz pod krzyżem Jezusa dość czasu?

¹ Ellen G. White, *Early Writings*, Waszyngton 1945, s. 119.

Jakiej rady udziela Paweł w kwestii pokory i służby w różnych relacjach społecznych? Zob. Ef 5,21. Jak taka postawa przyczynia się do jedności w Kościele? Dlaczego jest ważna także w rodzinie? Zob. Ef 5,22-6,9.

Słowo *ulegać* (zob. Ef 5,21) znaczy: dobrowolnie i pokornie stawiać siebie niżej od innych. Ta szczególna postawa zaczyna się od Chrystusa (zob. Mt 20,26-28; J 13,4-5; Flp 2,5-8) i cechuje wszystkich, którzy są napełnieni Jego Duchem (zob. Ef 5,18). Do takiej uległości motywuje ludzi bojaźń Chrystusowa (zob. Ef 5,21). Wzajemność w ofiarności była i jest rewolucyjną chrześcijańską nauką w dziedzinie więzi społecznych. Ożywia ona duchową rzeczywistość, w której wszyscy bez wyjątku są jedno w Chrystusie.

Zasada domowników. Testem chrześcijańskiej uległości jest życie rodzinne. Jeśli zasada uległości działa w rodzinie, to będzie też wyraźnie działać w zborze. Paweł przechodzi więc natychmiast od ogólnego przedstawienia zasady uległości do jej zastosowania w rodzinie.

W Ef 5,22-6,9 apostoł nawiązuje do trzech rodzajów więzi najpowszechniej występujących w społeczeństwie, a jednocześnie najbardziej nierównych. Intencją nie jest wzmocnienie istniejącego porządku społecznego, ale wykazanie, jak kultura wiary w Chrystusa działa, gdy jest połączona z radykalnie odmienną, ale dobrowolną i wzajemną uległością wierzących.

Dlaczego Paweł konsekwentnie zwraca się przede wszystkim do tych, którzy byli społecznie słabsi w ówczesnej kulturze — żon, dzieci i niewolników/sług? Wypisz zwroty związane z uległością każdej z tych grup.

Ef 5,22 .....

Ef 6,1 .....

Ef 6,5 .....

Ci, którzy mają większe prawa społeczne — mężowie, rodzice i właściciele niewolników — są zawsze wymieniani na drugim miejscu. Otrzymują oni przy tym wskazówki przeciwne panującej kulturze. Wskazówki te musiały dziwić wierzących żyjących w pierwszym wieku naszej ery. Wyrównywały one jednak grunt wokół krzyża Chrystusa i otwierały drogę do prawdziwej jedności doświadczanej na płaszczyźnie międzyludzkich relacji.

Spójność i jedność rodziny zależą od poświęcenia i zaangażowania się jej członków, co zaczyna się od zaangażowania małżonków we wzajemną troskę o siebie. Niestety, historia biblijna jest pełna przykładów niedotrzymanych ślubów, zawiedzionego zaufania i braku poświęcenia tam, gdzie należało je okazać. Jednak *Pismo Święte* zawiera także przykłady zwykłych ludzi, którzy z Bożą pomocą okazywali oddanie przyjaciołom i bliskim, dotrzymując swoich obietnic.

Przyjrzyj się wymienionym poniżej rodzinom i oceń poziom ich zaangażowania. Jak wzajemne oddanie mogłoby zostać zwiększone w przypadku niektórych z tych rodzin? Co motywowało poświęcenie okazywane w innych rodzinach?

Poświęcenie się rodzica dla dziecka (zob. Rdz 33,12-14; Wj 2,1-10) .....

.....

Poświęcenie się rodzeństwa (zob. Rdz 37,17-28) .....

.....

Poświęcenie się dla rodziny (zob. Rt 1,16-18; 2,11-12.20; 3,9-13; 4,10.13) .....

.....

Poświęcenie się w małżeństwie (zob. Oz 1,2-3.6.8; 3,1-3) .....

.....

Gdy poświęcamy się dla kogoś, jak w małżeństwie, czy adoptując dziecko, musimy dobrowolnie pogodzić się ze zmianą naszych wyborów w przyszłości i zrezygnować z czegoś w naszym życiu. Przepisy prawa mogą ograniczać negatywne zachowania, ale małżeństwo i więzi rodzinne wymagają miłości, aby mogły rozkwitać.

Co dla ciebie osobiście oznacza obietnica zaangażowania się Jezusa (zob. Hbr 13,5)? Jak Jego poświęcenie dla ciebie powinno wpływać na twoje oddanie dla Niego, twojego współmałżonka, twoich dzieci i współwierzących?

DO DALSZEGO STUDIUM

Jedność najważniejszym zadaniem. „Pierwszym zadaniem chrześcijan jest utrzymanie jedności w rodzinie. (...). Im ściślej członkowie rodziny będą spojeni ze sobą, tym bardziej budującym i pomocnym będzie wpływ, jaki ojciec, matka i dzieci będą wywierać poza domem”¹.

Tajemnica rodzinnej jedności. „Powodem rozdwojenia i niezgody w rodzinach i w Kościele jest odłączenie się od Chrystusa. Zbliżyć się do Chrystusa, oznacza zbliżyć się do siebie nawzajem. Tajemnica prawdziwej jedności w Kościele i w rodzinie nie leży w dyplomacji ani w zarządzaniu, ani w wysiłkach w celu pokonania trudności — choćby tych było dużo — lecz w łączności z Chrystusem”².

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Omów siły w twoim społeczeństwie przeciwdziałające rodzinnej jedności. Jakie praktyczne rozwiązania możesz zaoferować rodzinie, która zmaga się z tymi negatywnymi wpływami?
2. Czy w twoim zborze jest rodzina, która niedawno się rozpadła? Jeśli tak, co możecie zrobić, by pomóc członkom tej rodziny w tym trudnym czasie?
3. Omów kwestię uległości. Jak należy ją rozumieć w chrześcijańskim kontekście? W jaki sposób zasada uległości bywa nadużywana?
4. Jakie zasady rodzinnej jedności można zastosować także w kwestii jedności Kościoła?

¹ Ellen G. White, *Chrześcijański dom*, Warszawa 1984, wyd. II, s. 22.

² Tamże, s. 109. Przeczytaj także podrozdział *Uświęcona rodzina*, w: tamże, s. 108-110; fragment rozdziału *Unity in Our Work*, w: tamże, *Testimonies for the Church*, Mountain View–Omaha 1948, t. VI, s. 236-238.